

TOMTELANDET

Tomtar och troll, nissar och gastar. Alla tror vi på något av det. Men finns de egentligen...?

Nomi är 9 år gammal och gillar julfilmer som handlar om olika väsen. För Nomi känns tomtar, älvor, spöken, nissar och allt sånt där övernaturligt, alldeles, alldeles levande. Hennes storasyster Lea som är 14 år, är helt emot henne. I alla fall, det är dagen innan julafton, och Nomis mamma Josefin pyntar fortfarande.

- De finns visst! Skriker Nomi och klampar och stampar uppför trappan in på sitt rum. Lea tror inte ett dugg på sånt. ” trims, trams”, säger hon att det är.
- Det är ju det enda de säger i dina filmer, klart du tror det då! Utropar Lea tillbaka och småfnissar lite. Nu är Nomi ännu argare så hon bestämmer sig för att läsa sin bok om Troll, den är både otäck och sorglig, men den är också rätt mysig. När hon läser böcker blir hon lugn. När hon kommer ner nästan en timme senare efter att ha läst ut 2 böcker, är klockan 5 och Nomi och hennes familj ska precis äta middag.
- Jaha, så nu kommer du ner? Frågar Nomis pappa Anders lite på skoj. Lea börjar fnissa, och det leder till ett stort gapskratt. Pappa Anders fnissar också lite.
- Ha ha, säger Nomi irriterat, sedan sätter hon sig vid bordet och tar sin köttfärsås och spagetti. Efter det så sätter sig Nomi i soffan och kollar på: Christmas is back! Den handlar om älvor som lever lyckliga och rika, sedan kommer några troll som verkar vara motsatsen till rika, lite senare börjar de kriga. Till sist dör trollen. Mamma Josefin kommer med en skål chips och lite saft. Efter att ha ätit lite chips, druckit lite saft och nästan sett klart filmen, somnar Nomi bara efter ett litet tag. På morgonen går Nomi ner som vanligt, då ser hon i hallen bland alla skor en liten nisse som snabbt borstar av smuts från byxorna och axlarna. Nomi börjar gapa och kollar på klockan, klockan är kvart i 6. Nomi kollar hastigt tillbaka, nissen är borta...! Just då kommer Lea och ställer sig bredvid Nomi, och börjar gapa, sedan säger hon:
- Oh my god! En sko! Sedan fortsätter hon att gapa. Och det är DÅ Nomi märker att Lea vill retas, hon knuffar till Lea och går och fixar en smörgås, medan Lea rostar en macka. Då ser hon nissen ännu en gång, men den här gången kollar nissen på henne och gör ett ” kom ” tecken med handen, sedan springer nissen ut. Nomi följer efter och Lea ser förvånad ut och säger förvånat:

- Nomi? Nissen springer ut till början av skogen och börjar rota fram en massa med grejer i sin luva, och till slut lyser nissen upp och hittar en flaska med något pulver i. Nissen kastar pulvret i Nomis ansikte och hon nyser minst 2 gånger, sedan säger han:
- Hej! Jag heter Gizmo, och jag har fått till kallelse att ta med dig till Tomtelandet. Nissen har ljusgröna byxor och ljusgrön tröja, det nästan lyser om honom. Tomteluvan är också grön, och lyser den med, det är också en liten skylt på sidan av luvan; GIZMO står det på den. Han har träskor istället för tygskor.
- Eeehh... va? Jag fattar ingenting, du är en nisse och vi ska till tomte landet?! Säger Nomi förvånad. Nissen Gizmo ser inte så glad ut längre. De står där i snön fryser förvåntansfullt på att någon ska säga något.
- ... det är ju min dröm! Säger tillslut Nomi glatt. Nissen lyser upp igen. De går in till ladugården och nissen slänger hastigt upp handen.
- Stopp! Utbrister Gizmo. Bara så du vet, tomten är lite liten, alltså mindre än du, men större än mig. Så bli inte förvånad eller säg inget om honom. Nomi antog att det var gårdsnissen. I hennes favoritfilm säger de att gårdsnissar vandrar runt och matar djuren om kvällarna på vintrarna. När hon går in i ladugården, lyser en mysig liten lampa och en liten, liten tomte sitter och äter gröt på en höbal, gladeligen. Nog var han liten, ja. Tänker Nomi. De går bort till släden, alla tre, Gizmo, Nomi och sist men inte minst, Tomten. Precis när alla satt sig, känner hon en vindpust som får hennes hår att sväva på hennes huvud. Efter bara några sekunder är renarna med släden högt upp i luften och uppifrån ser hon alla husen, och alla ljusen. Och just precis, när allting känns mest magiskt, somnar hon. – men vaknar i bilen.
- Nomi? Hallå? Hallå vakna. Vi är framme nu! Säger mamma Josefine.
- Vänta, jag vill sova. Eller nej... vaa? Vart, nu igen? Frågar Nomi.
- Vid Tomtelandet! Tillägger Josefine glatt.
- Det riktiga? Frågar Nomi.
- Nej, det där i Mora, vi ska ju fira jul här!
- Du har sovit hela vägen dit. Har du drömt något särskilt? Säger Pappa Anders och ler mot Nomi i backspegeln.
- Näe, inte direkt. Inte bättre än den här, för det här har jag sett fram emot. Säger Nomi lugnt, hon vill inte prata sig trött på en dröm, men det är nästan så den var verklig.
- Kom nu så går vi till stugan. Sen ska vi till självaste tomtelandet och träffa massa av mysiga väsen, det som du gillar! Säger Josefin medan hon går ur bilen. Lea är inte med, Nomi fattar varför. ”Hon tänker ju knappt på roliga saker.” tänker Nomi. När hon ska gå ut ur bilen, stoppas hon av en Nisse. Det är Gizmo! Tänker Nomi. Hon vinkar lite försiktigt och ser sig omkring så ingen ser, annars skulle alla tro att hon är galen och ser i syne, det vill hon inte ha som rykte! Sedan kollar hon på Gizmo igen och slutar vinka. Så blinkar Gizmo med ena ögat mot henne. Senare

när hon ser tomtelandet från avstånd, känns allting så där, magiskt igen. Som drömmen.

- Jag älskar det här, säger Nomi tyst för sig själv.